WASHINGTON D.C.

ПАМ'ЯТАЄМО МИНУЛЕ —
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
— БУДУЄМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125

УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 107. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 11-го ЧЕРВНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JUNE 11, 1976 No. 107. VOL. LXXXIII

ПРЕДСІДНИК УНС РЕПРЕЗЕНТУВАТИМЕ НЮ ДЖЕРЗІ НА КРАЙОВІЙ ЦЕРЕМОНІЇ ПІДНЕСЕННЯ „ДАВНЬОЇ СЛАВИ" В ДЕНЬ ПРАПОРА

Федонія, Вісконсин. — В найближчий понеділок, 14-го червня, що є Днем Прапору, у Стоні Гілл Скулгавз, недалечко цієї місцевости, точно в год. 12-ій вополудне церемоніяльно будуть піднесені прапори всіх стейтів, у черзі їхнього приступлення до Унії, й вкінці буде піднесена „Давня Слава" — зоряний американський прапор. Як відомо, піднесення прапору в тій місцевості відбувається врочисто кожного року у проголошенній за президентури Вудро Вілсона в 1916-му році День Прапора 14-го червня на згадку тієї події, як 19-літній учитель Бернард Сіґран в 1885-му році в тій школі перед випуском школярів на літні вакації зібрав їх на шкільному подвір'ї, підніс прапор, дав їм зв'язану з цим прапором лекцію патріотизму. Цього року, з уваги на 200-ліття Американської Незалежности, церемонія піднесення „Давньої Слави" матиме зокрема торжественний характер і до участи в ній запрошено найвищих державних достойників, починаючи від президента Джералда Форда, астронавта Ніля Армстронга, який був першою людиною на поверхні Місяця та виставив на тій пляненті американський прапор. Крім багатьох достойників, в церемонії візьме участь понад 600 представників 98 братських Союзів, що є членами Крайового Братського Конгресу Америки та які спеціяльно День Прапора відзначають, проголошуючи тиждень, в якому припадає День Прапора, Братерським Тижнем. Під час цієї крайової церемонії в День Прапора стейт Ню Джерзі репрезентуватиме головний предсідник Українського Народного Союзу Йосип Лисоґір, який є рівночасно головою Комітету Братського Тижня Ню Джерзі, та пані Елізабет О'Нейл, голова президентка Братського Конґресу Ню Джерзі. Й. Лисоґір і пані О'Нейл під час церемонії піднесуть на щоглу прапор стейту Ню Джерзі.

Братський Тиждень в Ню Джерзі

Трентон. — Як кожного року, так і цим разом губернатор стейту Ню Джерзі Брендон Бирн проголосив тиждень, який починається в День Прапора 14-го червня, Братерським Тижнем в цьому стейті. Проголошення Тижня та підписання відповідної проклямації відбулося тут в стейтовому Капітолі ще 26-го квітня ц. р., з участю представників Братського Конґресу Ню Джерзі та його членів — братських Союзів, включно з українськими. На фотознимці, знятій після проголошення Тижня, стоять (зліва): головний секретар УНСоюзу Володимир Сохан, губернатор Брендон Бирн та головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисоґір, який є рівночасно головою стейтового Комітету Братерського Тижня та разом з Вол. Сохáном належить до Екзекутиви стейтового Братського Конгресу, як колишні президенти цього Конгресу.

Братський Тиждень в Джерзі Сиºі проголошував посадник д-р Пол Джордан, в приявності екзекутивних урядовців УНСоюзу, в четвер, 10-го червня перед полуднем, саме в тому часі, як починало друкуватись на пресі це число „Свободи".

ПРЕЗИДЕНТ ФОРД ПІДПИСАВ ЗАКОН ПРО СТВОРЕННЯ КОМІСІЇ ДЛЯ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ

Вашінґтон. — В середу, 3-го червня, президент Джералд Форд підписав законопроєкт про встановлення спеціяльної Комісії про слідкування за порушеннями людських прав, ґарантованих Гельсінкською деклярацією, що її минулого року підписали голови 33-ох европейських держав, ЗСА і Канади. Підписання законопроєкту відбулося в Овальному бюрі президента Форда в присутності численних законодавців, в тому конгресменки Міллісент Фенвік з Ню Джерзі і сенатора Кліфорда Кейса з Ню Джерзі, авторів цього законопроєкту в Палаті Репрезентантів і в Сенаті.

Новопідписаний закон передбачає встановлення 15-ти членної комісії, яка слідкуватиме за порушеннями людських прав, інформуватиме Конгрес ЗСА про такі порушення і намічуватиме відповідні протизаходи урядом ЗСА. В склад комісії входитимуть по шість членів Сенату і Палати Репрезентантів і по одному представникові з Державного департаменту та департаментів Оборони і Торгівлі. Бюджет комісії встановлений на суму 350 тис. дол. річно.

„Підписання законопроєкту президентом Фордом — заявила конгресменка Фенвік — є ще одним доказом, що наша держава надалі стоїть на сторожі людської свободи і гідности". З уваги на це, що праця комісії зумовлена фондами, які мусять бути затверджені бюджетовою комісією, конгресменка Фенвік звернулася із закликом до всіх громадян, зацікавлених цією справою, листовно урґувати своїх законодавців, щоб приспішити висиґнування належних фондів та уможливити працю комісії, починаючи від серпня цього року.

Лист сенаторів до Брежнєва в обороні Валентина Мороза

Вашінґтон. — Як уже інформовано в „Свободі" з 10-го червня, 20 сенаторів у понеділок, 7-го червня, вислали лист до генерального секретаря КПСС Леоніда Брежнєва, вимагаючи звільнення українського історика Валентина Мороза та дозволу для нього і родини на виїзд до ЗСА. В листі написано:

„Ми щойно довідалися, що Валентина Мороза перенесено з Владимирської тюрми до Сербського Інституту судової психіятрії. З уваги на репутацію Сербського Інституту, ми стурбовані цим новим розвитком подій в справі Мороза.

„Ми уважно стежимо за цією справою від заарештування пана Мороза в 1970-му році. Члени Конгресу багато разів зверталися до Вас і інших совєтських урядовців в справі порушення його прав, умовин його ув'язнення, закидів проти нього та цього гострого його кари. Ми тепер знову протестуємо проти дальших порушень його прав.

„В минулому ми також запитували про стан здоров'я Валентина Мороза, зокрема під час його голодівки в 1974-му році. В усіх офіційних звідомленнях про нього за останніх 6 років нічого не було жадного натяку, що він умовохворий. Ми протестуємо проти теперішніх старань проголосити п-на Мороза божевільним і запроторити його до психіятричного шпиталю.

„Як Ви напевно знаєте, Валентинові Морозові запропоновано пост викладача в Гарвардському університеті. Ми закликаємо, щоб його, який вже відслужив 6 років у в'язниці, звільнили та дозволили зайняти цей пост."

Лист підписали наступні республіканські сенатори: Джеймс Баклі (Ню Йорк), Роберт Тафт, мол. (Огайо), Сторм Термонд (Південна Кароляйна), Чарлс Персі (Ілліной), Ґленн Білл, мол., (Мериленд), Едвард Брук (Массачусетс), Вілліям Рот (Делавер), Роберт Ґріффін (Мічиґен), Роберт Дол (Канзас), Гю Скотт (Пенсильвенія) і Річард Швайкер (Пенсильвенія). Наступні демократичні сенатори підписали цей лист: Генрі Джексон (Вашінґтон), Гаррісон Вілліямс (Ню Джерзі), Адлай Стівенсон (Ілліной), Лоутон Чайлз (Фльорида), Джозеф Монтоя (Ню Мексіко), Волтер Мондейл (Міннесота), Джеймс Істленд (Міссісіпі), Ґейл МекҐі (Вайомінґ) і Филип Ґарт (Мічиґен).

КАРТЕР МОЖЕ ЗДОБУТИ ДЕМОКРАТИЧНУ НОМІНАЦІЮ В ПЕРШОМУ ГОЛОСУВАННІ

Джіммі Картер

Вашінґтон. — З уваги на те, що у демократичних президентських правиборах, які відбулися минулого вівтірка, 8-го червня в Огайо, Каліфорнії та Ню Джерзі, колишній губернатор Джорджії Джіммі Картер здобув 220 із можливих 540 делеґатів на Крайову конвенцію Демократичної партії і тепер має коло 1,120 запевнених делеґатів, то виглядає, що він здобуде номінацію у першому голосуванні на Конвенції, бо для номінації треба 1,505 делеґатів. Це передбачення скріплено фактом, що в середу, 9-го червня, такі конкуренти Картера, як сенатор Генрі Джексон із стейту Вашінґтон і алябамський губернатор Джордж Воллес заявили, що підтримають кандидатуру Дж. Картера, а впливовий посадник Чікаґо, Річард Дейлі, рівнож заявився за колишнім губернатором Джорджії. Можливий суперник Картера на Конвенції, сенатор Гюберт Гомфрі з Міннесоти, також повідомив, що не старатиметься протиставитися Картерові, бо вважає, що його номінація запевнена. Сенатор Едвард Кеннеді з Массачусетс і конгресмен Морріс Юдалл з Арізони, який є найближчим суперником Картера на номінацію, бо має 328 делеґатів, також висловили переконання, що номінацію таки здобуде Картер. Можливість, що Джіммі Картер правдоподібно таки буде демократичним кандидатом у загальних виборах в листопаді ц. р. збільшена тим, що багато із т. зв. „незобов'язаних" жадному кандидатові конвенційних делеґатів в дійсності підтримують кандидатуру Картера.

Щодо республіканського кандидата у листопадових виборах, то ситуація ще неясна. У вівторок, 8-го червня, президент Джералд Форд виграв правибори в Огайо, здобуваючи 88 із можливих 97-ох конвенційних делеґатів, а також переміг у Ню Джерзі, де здобув 65 із 67-ох делеґатів. Однак його суперник Роналд Ріґен виграв важливі правибори в Каліфорнії, здобуваючи всіх 167 делеґатів. Таким чином, Президент має тепер 961-го делеґата, а Ріґен 868. Щоб здобути номінацію на Крайові конвенції, республіканський кандидат мусить мати запевнених 1,130 делеґатів. З уваги на те, що президент Форд тепер веде тільки різницею коло 100 делеґатів, його номінація ще не запевнена і змагання між ним і Ріґеном продовжуватиметься, правдоподібно і на самій Конвенції.

В Еспанії дозволено леґальну діяльність політичних партій

Мадрід, Еспанія. — Голосуванням 338 проти 91 вирішено в середу, 9-го червня ц. р., одну з найбільш контроверсійних справ в Еспанії, яка не сходила із сторінок преси після смерти генералісимуса Франціска Франка, а саме справу дозволу леґальної діяльності діючих в Еспанії політичних партій і привернення їм права брати участь у житті країни. Понад 100 парляментаристів не з'явились на засідання, на якому була обговорювана справа політичних партій, а 24 здержались від голосування, вважаючи, що цілковита демократизація політичного життя є передчасною. Парлямент залишив однак за урядом право розглядати кожне прохання політичної партії індивідуально і здержати таку діяльність, якщо покажеться, що партія діє на шкоду країни. Уряд напевно скористається такими повновластями у відношенні до діяльности комуністичної партії, яка хоч і намагається, як і французька, „піти власними шляхами до комунізму" і під національним прапором, то все одно працює в напрямі перебрання влади в країні і встановлення в ній комуністичної системи правління. Центральний Комітет Комуністичної партії Еспанії і ліві угрупування, які від смерти Франка тісно співпрацюють з комуністами в так званому „соціялістичному фронті", розпочали вже акції проти „обмеження політичної діяльности" будь-якої політичної партії, включно з комуністичною.

Українська хроніка

АКАДЕМІЯ В ПОШАНУ СИМОНА ПЕТЛЮРИ В НЮ БРОНСВІКУ

Ню Бронсвік, Н. Дж. — Заходами Громадського Комітету для вшанування пам'яті Симона Петлюри тут в неділю, 13-го червня ц. р. о год. 6-ій вечором в Скотт Голл (Гамілтон і Коледж евеню) відбудеться Академія присвячена 50-ій річниці трагічної смерти Головного Отамана і Голови Директорії УНР Симона Петлюри. У програмі візьмуть участь ген. полк. П. Шандрук, хор дивізійників, юні бандуристи і декляматори.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ ВЕЧІР В ГАРТФОРДІ

Гартфорд, Конн. — Заходами Ініціятивної Групи прихильників фундації ім. Івана Багряного тут в неділю, 13-го червня ц. р., о год. 6-ій вечором в Українському Народному Домі при 961 Ветерсфілд евеню, відбудеться літературно-мистецький вечір. У програмі: доповідь проф. Д. Кислиці і мистецька частина з участю Лариси Дяк і Галини Ранюк. Про завдання фундації говоритиме проф. М. Воскобійник. Квитки вступу можна замовити у Леоніда Чудовського (688-0575) і Галини Воскобійник (666-2303).

МУЗИЧНИЙ ФЕСТИВАЛЬ В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінґтон, Н. Дж. — В неділю, 13-го червня ц. р. о год. 5-ій по полудні тут в залі Українського Народного Дому, 140 Проспект евеню, відбудеться музичний фестиваль з нагоди 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя українського поселення. В програмі: концерт фортепіянових творів американських і українських композиторів; виставка експонатів мистців і адептів мистецтва, виграші, концерт тощо. Дохід призначений на вихічення УНДому.

ВЕЧІР ПІСНІ І ТАНКУ В ЙОНКЕРСІ

Йонкерс, Н. Й. — Заходами Відділу УККА і Комітету 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя Українського Поселення тут в суботу, 12-го червня ц. р. о год. 7-ій вечором в Авдиторії Лінкольн Гайскул при Кинлад евеню, відбудеться вечір пісні і танку з участю: хорів „Думка" — диригент Семен Комірний, вокальних солістів Євгенії Турянської і Євгена Титли, Зірка Сохан — фортепіян, та танцювального ансамблю СУМА з Ню Йорку „Верховинці", керівник Олег Ґенза.

Студенти – нові члени УНСоюзу зустрінуться на Союзівці 19 і 20 червня

Джерзі Сиºі. — З Головної Канцелярії УНСоюзу інформують, що 72 молодих студентів у віці між 16 і 23 роками життя, які забезпечилися в 1975 році в УНСоюзі на більші суми (мінімально на 3.000 долярів) життьового забезпечення та заплатили першу річну вкладку, за одержаний безплатний побут впродовж кінця тижня на від починковій оселі УНСоюзу „Союзівці", зустрінуться всі разом на цій оселі в суботу і неділю 19 і 20-го червня ц.р.

Адміністрація „Союзівки" під керівництвом управителя Володимира Кваса приготовляє для них спеціяльну розвагову програму у виконанні молодих талантів — працівників „Союзівки", включно з професійною конференсьє, Анею Дидик. Під час забави для студентів гратиме оркестра „Союзівки".

Зустріч молодих студентів дасть їм нагоду зустріти товаришів і товаришок з інших стейтів Америки та з Канади, поробити нові знайомства, знайти нових друзів. Всі 72 нові члени — студенти були повідомлені листовно з Організаційного Відділу УНС про згадану зустріч, одначе Адміністрація „Союзівки" просить, щоб вони негайно телефонічно повідомили про час свого приїзду на оселю. Телефонувати треба на число: (914) 626-5641.

Українці Джерзі Сиºі беруть участь в американському мистецькому ярмарку

Джерзі Сиºі. — Українська громада цього міста буде одною з понад сотні груп і організацій, які візьмуть участь в цілоденному мистецькому ярмарку, що його влаштовує спеціяльний комітет в неділю, 13-го червня, в місцевому Лінкольн парку з нагоди 200-річчя Американської Незалежности. Українську участь в ярмарку, який включатиме виставки і „живі" покази образотворчого і прикладного мистецтва, очолює комітет під проводом п-і Олени Білик, а в плануванні цієї програми дня з рамени місцевого Народного Дому брали активну участь Володимир Білик, голова, і Меланія Мілянович, культурно-освітній референт.

Членкині 71-го Відділу Союзу Українок, учні спеціяльних кляс прикладного мистецтва при Народному Домі і членкині Сестрицтва св. Марії займаються збіркою експонатів на українську виставку та будуть демонструвати малювання українських писанок, вишивання тощо.

На випадок дощу ярмарок відбудеться в наступну неділю, 19-го червня.

Українські вчені в Міжнародній Академії Канади

Квебек (Інф. МА). — Основана в 1974 р. Міжнародна Академія Канади одержала всеканадський інкорпораційний чартер і відбула свою статутову асамблею, 31-го травня ц. р. в університеті Лаваль у зв'язку з святом Канадського Т-ва Порівняльного Культурознавства. Наукові Доповіді виголосили: президент Академії д-р Дж. Корей з Торонта, проф. Яр Рудницький із Вінніпеґу, проф. Л. А. Бродер із Шербруку, д-р Л. Кос із Оттави та д-р Д. Ґаллай із Торонта. В діловій частині нарад вибрано перших 6 закордонних учених між ними проф. Оксану Борушенко з Куритиби, Бразилія, першу жінку — члена Академії. З українців — основників Академії з 1974 р. взяли участь у нарадах: перший П президент — проф. Яр Рудницький та член - основник проф. К. Біда з Оттави.

Пластова Станиця Сиракюзи-Ютика відбула Свято Весни

Сиракюзи. (М. Л.) — В днях 5 і 6 червня місцева пластова молодь відбула своє Свято Весни в Гайланд, Н.Й. Кличем Свята були слова Івана Франка: „Ум гострий, наскільки вольо". Команда Свята: комендант — пл. сен. Роман Шаран, заступник — пл. сен. Марія Логаза, писар — пл. сен. Христя Шипилява, господар — пл. сен. Іван Ґвозда, комендант підтабору юнаків — ст. пл. Андрій Середницький, комендантка підтабору юначок — ст. пл. Ляля Войтович, бунчужний — ст. пл. Дмитро Назаренко, бунчужна — пл. розв. Оля Мазурик і комендантка УПН — пл. сен. Діді Бутенко.

В програму свята входила теренова гра, спорт, дві ватри, одна з яких була присвячена Іванові Франкові.

Старше пластунство вихало до Гайланд Форест один день раніше, щоби виконати усі підготові праці, ніхто виїхало в суботу, після закінчення навчання в Рідній Школі, а новацтво приїхало в неділю рано і для нього була підготована окрема програма, яку переводила ґніздова пл. сен. Діді Бутенко при допомозі виховників пл. сен. Оксани Кравс, пл. розв. Ліди Жовніренко і пл. розв. Бориса Гудзяка.

Беручи до уваги дощеву весну в Сиракюзах і околиці, можна сказати, що погода сприяла, хоч не до самого кінця. Дощ змусив скоротити останню ватру й само закінчення Свята.

Кінець року в Академії св. Юра в Ню Йорку

Ню Йорк (О. Ю.) — З наближенням кінця шкільного року в Академії св. Юра в Ню Йорку ідуть приготування до святкових відзначень чергових абітурієнтів цієї середньої української школи. Батьківський Кружок під головуванням Наталії Каноги влаштовує в суботу, 12-го червня, о год. 6-ій зустріч-прийняття абітурієнтів, Сестер, Отців, вчителів, батьків та представників українських організацій. В програмі зустрічі-прийняття: представлення ґрадуантів, їхніх вчителів, привіти та мистецька програма. Білети можна набути при вступі на залю.

В неділю, 20-го червня, о год. 3-ій по полудні буде відправлена в церкві св. Юра Служба Божа, участь в якій візьмуть абітурієнти, учні Академії, їхні батьки та запрошені гості. Опісля в авдиторії школи відбудеться вручення дипломів, стипендій та нагород.

Це вже п'ятий випуск Академії св. Юра, яка здобула собі добре ім'я серед інших шкіл Ню Йорку, а яка особливо велику вартість має для української громади, бо ґуртує в собі українських вчителів середніх шкіл, плекає в навчанні українську мову, українській обряд та культуру.

ЛІТНІЙ СЕМІНАР УВАН

Гантер, Н. Й. — Українська Вільна Академія Наук у ЗСА організує від 16 до 20-серпня ц. р. у відпочинковій місцевості Гантер літній семінар. У програмі семінара: проф. В. Омельченко, науковий секретар Академії — відкриття, проф. Ю. Шевельов, Колюмбійський університет — „Літературні мови України XI - XX століття", проф. В. Нагірний, Гантер коледж — „До проблеми етнічности", проф. О. Тритяк — закриття. Зголошення приймає і дає інформації проф. О. Тритяк — 741 Н. 25-та вулиця, Філядельфія, Па. 19130.

ШОНК-РУСИЧ І ШУМИЛОВИЧ БРАТИМУТЬ УЧАСТЬ У ВИСТАВЦІ

Ню Йорк. — У готелі „Балтімор" при 43-ій вулиці і Медісон евеню, відбудеться урочистість для вшанування 200-річчя ЗСА і з цієї нагоди відбудеться мистецька виставка, в якій візьмуть участь також два українські мистці — К. Шонк-Русич і Т. Шумилович. Спонзорами

Помер св. п. В. Подубинський, секретар 368-го Відділу УНС в Маямі

Маямі, Фльорида. У понеділок, 9-го червня, помер тут на 82 році життя св. п. Василь Подубинський, секретар місцевого 368-го Відділу УНСоюзу, колишній старшина Українських Січових Стрільців, віт села Добрівля на Сяніччині. До Америки приїхав в 1948-му році. Осиротив 2-х синів, Володимира і Богдана з родинами, та дочку Зорю Малаховську з чоловіком і дітьми. Похоронні обряди відбудуться в Маямі і опісля на українському православному цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Розбишацтво на гладкій дорозі

Минуло вже пів століття з того часу, як облудою та силою і насильством встановлено комуно - московську владу на великому обширі білої царської імперії, поширивши її ще на дальшу велику частину Европи в результаті Другої світової війни, яку Сталін розпалив своєю змовою з Гітлером. Усіх злочинів, що їх допустився той людоненависницький большевицький режим за час свого існування не списав би — як кажуть — і на воловій шкурі. Масові розстріли і заслання, голодова облога України із семи мільйонами людських жертв, масові могили жертв „єжовщини" у Вінниці та інших містах України, „спалювана земля" та висилка на певну смерть мільйонів вояків, без вишколу і без відповідного озброєння, під час останньої війни — все це та безліч інших знущань і терпінь робить комуно - московський режим синонімом злочину. Недаром народ перефразував символ того режиму — серп і молот на — смерть і голод.

В нових обставинах, після визволення атомової енергії та наявности ядрової зброї масового знищення, багато наївних людей в світі, включно з досвідченими державними мужами і політиками, леліють надії, що кремлівські верховоди не бажають собі нової війни та що їх народовбивчий режим „еволюціонує", набирає більш людського характеру і обличчя.

Як в дійсності ця „еволюція" і „людський характер" теперішнього комуно - московського режиму виглядають, свідчить промовисто здійснювана тепер всіми засобами народовбивча політика русифікаційного „злиття націй", до якої тепер долучується і яку доповнює справжнє „розбишацтво на гладкій дорозі" — прямо неймовірне підвищення совєтської митної тарифи від дарових посилок американських громадян їхнім рідним, приятелям чи знайомим в Совєтському Союзі. Тоді, як до багатьох країн можна висилати ці дарові пакунки з Америки без будь-яких оплат, за винятком поштових, совєтські грабіжники здирають тепер титулом мита вдвоє і вдесятеро більше, ніж вартість самої посилки. Треба було бачити протягом цього тижня черги людей біля висилкових бюр в Ню Йорку та прислухатись їх розмовам.

Проте, наші власні нарікання справи не розв'яжуть і в нічому нікому не допоможуть. Нам треба зробити все можливе, щоб це совєтське розбишацтво, що цілком певно є частиною політичного терору проти тих совєтських громадян, які досі могли ще бодай сяко - тако клигати власне завдяки посилкам з Америки, зробити не тільки загальноамериканською, але й міжнародною проблемою. Насамперед треба докласти всіх сил і зусиль, щоб про це здирство заговорили всі засоби масової інформації. Вслід за тим повинні піти масові повідомлення та петиції наших громадян до своїх законодавців у Вашінгтоні. Справою треба зацікавити професійні спілки і зорганізоване робітництво, інтелектуальний світ, молодь. Треба докласти всіх зусиль і старань, щоб справа радикального зменшення митних оплат за дарові посилки до Совєтського Союзу стала законною передумовою всіх господарських, культурних, політичних чи будь-яких інших домовлень Америки зі Совєтським Союзом. Справа цих посилок це менше важлива від вимаганої тепеб вільнішої еміграції зі Совєтського Союзу.

Новий совєтський закон про драконське збільшення мита від дарових посилок з Америки до Совєтського Союзу набирає сили з кінцем цього тижня. Ми всі, всі наші установи і кожний громадянин, повинні негайно почати найширшу і найрішучішу акцію, щоб це совєтське розбишацтво на гладкій дорозі довести до відома усіх наших співгромадян, зокрема наших законодавців та нашого Уряду на всіх рівнях. Індивідуальних розбишак судять і карають. На суд, засуд і кару тим більше заслуговує бандитська влада рабовласницької імперії.

Наступає протверезіння

Ще в свіжій пам'яті багатьох виступ релігійного і громадського діяча д-ра К. МекІнтаєра на конґресі Міжнародної Ради Християнських Церков в африканській Кенії, який безкомпромісово розкривав хитро продумане й фахово пляноване релігійне переслідування в СССР, перестерігаючи при тому вільний світ перед обманливістю совєтської пропаґанди, якою тепер так зручно користується уряд Совєтського Союзу і його аґентурні установи у вільному світі.

Тоді, за стараннями совєтського посольства і російських „церковників", уряд Кенії „попросив" д-ра МекІнтаєра покинути країну, бо він, мовляв, „нетолерантно поступив у відношенні до представників Російської Православної Церкви, яка являється одною з більших Церков у світі". Дещо пізніше, коли стали наглядними докази про поновне переслідування релігій в СССР і коли розпочались посилені арешти, безпідставні і незаконні засуди на довгі реченці в'язниці церковних діячів і вивози на Сибір священослужителів та їхніх родин, головно з-посеред Євангельсько - Баптистської Церкви, на Заході почали повільно, але систематично прозрівати і жалувати за помилку, заподіяну д-рові К. МекІнтаєрові. До цих „жалувальників" і тих, які під впливом фактів позбувались політичної короткозорости, треба зарахувати також велику і впливову релігійну установу, Світову Раду Церков, яка раніше безкритично приймала облудну совєтську пропаґанду за ймовірну правду й не бажала прислуховуватись до голосів мучеників за Христову Правду, які тисячами каралися по совєтських в'язницях і концентраційних таборах. Побачивши правду, Світова Рада Церков почала повільно, але поступово ревідувати своє становище у відношенні до цієї пропаґанди і навіть спромоглася на виступ з офіційним протестом проти переслідування Церков і релігій в СССР, за якими паперова конституція Совєтського Союзу забезпечує право вільного розвитку, але які ліквідує КҐБівський терор і яка зустрічається з суцільним табезправним глумом совєтської верхівки.

Терор у відношенні до віруючих у країні „довершеної соціялістичної справедливости" не зменшився, переслідування у різних формах продовжується, але тепер це вже не проходитиме, як раніше, непомітно перед закритими очима Заходу, який, побачивши совєтське беззаконня, чимраз сильніше протестуватиме проти нелюдської поведінки совєтського уряду за його релігійне насильство над своїми людьми. Довголітня праця представників переслідуваних в СССР Церков у кінцевому висліді таки починає давати бажані наслідки.

Проф. д-р О. Архімович

ПІДСУМКИ ВРОЖАЮ В СОВЄТСЬКОМУ СОЮЗІ В 1975 РОЦІ

Метеорологічні умови в СССР у 1975 році були несприятливими для одержання урожаю. В багатьох місцевостях зима була без снігу, або з малою кількістю снігу. Весна була суха і гаряча. Це прискорило розвиток і достигання польових культур на 15-20, а іноді 25 днів. Жнива були ранні, а рання уборка завжди дає зменшення врожаю. Особливо несприятливими були умови погоди в південних районах Росії, в Україні і на Кубані. В кінці травня і в червні там була страшенна спека і буяли суховії.

Несприятливі умови погоди завжди бувають суворим іспитом вмінню хліборобів виходити з трудного положення. У вільному світі фармери дають собі раду і вміють одержати врожай навіть і в несприятливі роки. В СССР колгоспне керівництво сліпо подкоряється директивам з центру і боїться виявити ініціятиву, мовляв, „щоб чогось не трапилося". Директива з центру мусить бути виконана, бо в протилежному разі загрожує кара. Треба зазначити, що у колгоспників відсутня зацікавленість в праці, бо всерівно більша частина врожаю буде від них відібрана.

СССР перетворився в найбільш відсталу в сільськогосподарському відношенні країну, хоча совєтська преса хвалькувато називає його самим передовим у світі. Колгоспна система ще раз не витримала іспиту, який природа поставила перед нею.

ВРОЖАЙ ЗЕРНОВИХ КУЛЬТУР

1975-ий рік був останнім роком однієї з чергових п'ятирічок. По відношенні до продукції зерна було поставлене величезне завдання — одержати 250.7 мільйона тонн. Кожного року в січні місяці совєтська влада бучно повідомляє про наслідки минулого сільськогосподарського року і подає, правда, зфальшовані, статистичні дані. На ці дані нетерпеливо чекають експерти сільського господарства СССР, для того, щоби дати їм відповідну аналізу.

А дехто з експертів вважає ці дані за правдиві і поширює їх в своїх писаннях. В 1976 році офіційного звідомлення за 1975 рік не було. Совєтська влада соромливо замовчує наслідки 1975 сільсько - господарського року. Експерти даремно сушать собі голову, щоб дізнатися про те, що сталося з врожаєм. Наводили різні гіпотетичні цифри, такі як 210, 185, 170, 140 мільйонів тонн. Нарешті, на підставі натяків, що були в доповіді Верховної Ради СССР в грудні 1975 р., було враховано, що збір зерна в СССР в 1975 році був не більше як 137.2 мільйона тонн.

В газеті „Сельская Жизнь" з 1-го лютого 1976 року було повідомлено, що в 1975 році було зібрано в СССР 140 мільйонів тонн зерна.

Більш - менш об'єктивні дані можна знайти в статистичних таблицях, що їх друкує Організації для вивчення продукції харчів в цілому світі — Food and Agriculture Organization, скорочено FAO. Організація ця знаходиться при Об'єднаних Націях і видає часопис Mounthly Bulletin of Agricultural Economics and Statistics.

Довгий час дані, що торкалися продукції сільськогосподарських культур в СССР, передруковувалися безпосередньо з видань офіційної совєтської статистики. В роках 1972 і 1973 редакція Бюлетеню зверталася до читачів з проханням подати свої зауваження щодо якости матеріялу. Автор цих рядків був серед тих критиків, які завважили, що журнал розповсюджує по всьому світі зфальшовані дані совєтської статистики. З того часу дані про СССР супроводжуються літерою „F", що значить, що вони подані згідно оцінці організації „FAO".

Урожай зернових можна вирахувати з даних, що подаються окремо для кожної культури. Коли підсумувати ці дані, то одержуємо підсумок рівний 133.8 мільйона тонн. Можна припустити, що ця цифра є близькою до дійсного збору зерна в СССР у 1975 році.

Переходимо до даних врожаю кожної з зернових культур, в порядку, що відповідає їх значенню для СССР.

ПШЕНИЦЯ є головною зерновою культурою в СССР. В 1975 році було зібрано в СССР 65 мільйонів тонн зерна пшениці. Другим великим продуцентом були ЗСА, які зібрали 58 млн. тонн. А у цілому світі було зібрано 355 мільйонів тонн. Можна припустити, що дані FAO для СССР перебільшені, бо, якщо б ці цифри були правдивими, то СССР не мусів би закупляти зерно в ЗСА.

ЯЧМІНЬ є другою по своєму значенні культурою в СССР. В 1975 році було зібрано в СССР 35 мільйонів тонн зерна ячменю, а в цілому світі 154 мільйони тонн. СССР є найбільшим в світі продуцентом ячменю. Слідом за ним стоїть Китай.

ОВЕС займає третє місце в СССР. В 1975 році було зібрано 11 млн. тонн вівса, а в цілому світі 48 млн. тонн. По продукції вівса СССР займає перше місце в світі. Слідом за ним йдуть ЗСА.

ЖИТО стоїть на четвертому місці. В 1975 р. було зібрано 9 мільйонів тонн, а у цілому світі 24,5 млн. тонн. По збору жита СССР займає перше місце. З ним йдуть Польща і Німеччина.

КУКУРУДЗА. В 1975 ро-

(Закінчення на стор. 4-ій)

М. Млаковий

ЧОРНОСОТЕННО-ЧЕРВОНИЙ ПРОРОК

Викладачем дисципліни „Государственное Строітельство Совєтской Федерації" в нашому Інституті в Києві був у 1920/21 р. марксист Віктор Іванов, тьмавий бльондин років 48, який був відомий у Києві зі своїх частих виступів на антирелігійних „диспутах". Ким був цей Іванов у минулому, напевно, не було відомо, але студентські язики вперто переказували, що ще недавно — за царату — Іванов був відомим чорносотенцем, а тепер ось як плинно викладає студентству всіх трьох курсів одночасно совєтську політграмоту! Викладає, розуміється, „порусски", чітко й упевнено карбуючи кожне слово... Він справді був досить красномовним і за словом до кишені не ліз.

Зі змісту його лекцій ставало очевидним, що це стовідсотковий антиукраїнець. Він уживав там „Малоросія", „малоросійскій", „Юго - Западний Край", старанно уникаючи назв „Україна", „український", а якщо інколи й уживав цих назв, то вимовляв їх неодмінно з наголосом на „а" (Укра́їна) та з додачею „так називаємая": „так називаємая Укра́їна", „так називаємий укра́інскій".

Я з огидою сприймав таке привселюдне знущання з дорогих для мене назв, але терпів, бож боявся підвалів ЧК, з яких я зовсім недавно чудом вирвався, а національно змішана (росіяни, жиди, українці) студентська авдиторія теж мовчала. Але, як це нерідко буває, терпець несподівано вривається, і людина, особливо молода, виливає свій біль, навіть і непідкувавшись як слід. Отаке сталось і зі мною в той час...

На черговій лекції Іванов розфантазувався аж надто нестримно на тему про майбутній розвиток „совєтской Расії"; він висловив улевнене твердження, що в майбутньому, безумовно, зникнуть „всє еті мєлкіє нарєчія, как, напрімєр, малоросійскоє нарєчіє ілі так називаємий украінскій язик, бєлорускій і другіє, а на тєрріторії совєтской федерації всє будут разґаварівать на єдіном, для всєх общепонятном русском язикє". —

— Чи дозволите мені зробити заяву? — сам для себе несподівано спитав я по-українському.

— Пажалуста! — досить чемно відгукнувся Іванов.

— Мене вражає тотожність ваших тверджень щодо України й української мови з твердженнями царського уряду в особі міністра Валуєва...

— Нє панімаю, о каком Валуєвє ви вдруг вспомнілі, — помітно заскочений озвався Іванов і замовк.

Мертва тиша охопила переповнену залю слухачів...

Колись перед тим я читав про погромницьку протиукраїнську заборону царського міністра Валуєва з 1863 р. та про Емський указ царського уряду з 1876 р. Обидва ці виступи царського уряду ішли під гаслом „Нікакой Украіни нє било, нєт і бить нє может", — отже, заборона друкування книжок українською мовою, скасування всіх тогочасних організацій, заборона всього, що мало хоч будь-який натяк на існування українського народу.

З часом пам'ять моя втратила деякі деталі, а Валуєва перенесла на 1876 р., бож обидва ці виступи царського уряду були спрямовані проти українства. Тому я й назвав Іванову ім'я Валуєва і його антиукраїнський погромницький указ з 1876 р., і переповів коротко зміст його, усвідомлюючи, що говорю про справи, незнані ні Іванову, ні студентству; це давало мені можливість спрямовувати мій виступ у бік якнайбільшої компромітації Іванова, а саме це й було моєю основною метою.

А далі... Далі я звернув увагу Іванова на те, що, хоч існує Українська ССР, він, замість назви „Україна", постійно й уперто вживає валуївські терміни, як, наприклад, „Юг Росії", „Малоросія" тощо, а якщо інколи вживає термінів „Україна", „український народ", то неодмінно з додатком „так називаємая", „так називаємий".

А республіку нашу чейже названо Українською, а не малоросійською, чи южнорускою; я — українець справжнісінький, а не „так називаємий", і розмовляю моєю рідною мовою українською, а не „так називаємою", чи... „нарєчієм". Назви „Україна", „український" є тепер загальновідомими а „Малоросія", „малоросійський" здано давно вже до архіву. Український народ і його мова не зникли від заборони Валуєва, будемо сподіватися, що вони не зникнуть і від пророкувань нашого шановного лектора Віктора Яковича Іванова", — сказавши це, я замовк.

А Іванов, на тлі глибокої тиші переповненої студентами залі, заявив: „А я й не знав, що моя термінологія може когонебудь із „совєтскіх студєнтов" ображати, перепрошую. Я до нових назв ще не звик, з розпорядженням Валуєва не знайомий, але залишаюся й надалі з моїм глибоким переконанням, що всі місцеві нарєчія „єдінаво русскаво язика ісчезнуть в процесє развітія савєтской культури".

— Дозвольте ще одне запитання. Ось над вами висить портрет Леніна, який голосив*, що всі народи РСФСР, у тому числі й український (назву СССР було проголошено тільки пізніше в грудні 1922 р.) мають свою культуру, і культура кожного народу має бути національна формою та соціялістична змістом. Чи не здається вам, що ва-

(Закінчення на стор. 4-ій)

* розуміється, обманно!

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує інж. Лев Яцкевич

ІМПЕРІЯ ІНКІВ

В тому самому році, коли в Галичині знесено панщину (1848), видавництво Гарпера в Ню Йорку видало епохальний твір Вілліяма Г. Прескотта „Підбій Перу". І хоч від появи тієї книжки минуло вже 128 років, вона не втратила досі своєї цінности та залишилася неперевершеним історичним клясиком у світовій літераяопт

Зміст тієї об'ємистої книжки (1028 ст.) — це опис розвитку та упадку Імперії Інків, що була основана приблизно 200 літ перед приходом Колюмба до Південної Америки. Вона простягається вузьким 50-милевим поясом вздовж гір Анд і Тихого Океану та займає сьогочасні території Еквадору, Перу, Болівії та Чіле.

Цивілізація Інків була заснована на культивуванні гірських терас. Вони сьогодні в більшості покриті травою ,але 500 літ тому це були урожайні поля, на яких вирощувано картоплю, помідори, дині та кукурудзу, що становили основу їх харчування та джерело енергії цивілізації Інків.

Серцем їх рільничої культури було дуже добре розв'язана система наводнення. Вода з гірських озер та річок була розпроваджена вздовж усіх терас при допомозі каналів та водопроводів через гірські ущелини в напрямі Тихого океану.

Базу кожної великої системи наводнення становить добре зорганізована та центрально керована адміністрація. Така адміністрація існувала в стародавній Месопотамії; в стародавньому Єгипті і така адміністраційна влада існувала також перед Колюмбом в Перу. Всі вони були побудовані на справній системі комунікації, що пов'язувала усі міста, села та поселення в одну нерозривну цілість.

Таку систему комунікації мала також Імперія Інків. Її основою була сітка добре удержаних шляхів і мостів та знаменита метода контакту населення з центральною Владою і навпаки. Центральну Владу становив Верховний Інка (король), що мешкав у столиці Кузко. Із столиці виходили всі прикази та доручення.

Виглядає дуже дивним, що цивілізація, що зробила такий великий поступ в архітектурі (Мачу Пічу) та вміла переміщувати кількадесятитоннові будівельні матеріяли на роликах на далекі відстані, могла переочити вжиток колеса в транспорті. Але не слід забувати, що основою наколесного руху є не одне, а два колеса, насаджені на спільній осі. Щоб впасти на цю велику ідею,людина мусіла мати до цього поштовх, зумовлений конечністю і потребою. Імперія Інків нагадувала велике муравлище, в якому кожний виконував ту саму працю, що його батько, дід і прадід, без спротиву, без застанови та без можливости впровадження якихнебудь змін. І тим можна вияснити, чому Інки, будуючи так багато мостів, не вийшли поза архітектуру стародавніх греків, себто переочили такий основний будівельний елемент, як лук.

Але найдивнішим видається факт існування цивілізації з докладним записом числових інформацій без знайомости письма.

У висліді Верховний Інка був таким самим анальфабетом, як його піддані та еспанські наїзники, що підбили та знищили його імперію. Книговодство Інків провадилося на мітлі, яка була споруджена з в'язки різнобарвних довгих шнурків. Її називали „квіпус" (узол). Всі числові дані були записані в тій „мітлі" у формі вузлів на поодиноких шнурках, яких відстань (в децимальній системі) становить числове означення кількости або часу. Кожний мешканець Імперії Інків був репрезентований одним шнурком та кольором, залежно від його соціяльного та родинного стану. Якщо хтось одружився, його автоматично переміщувано до іншого „квіпусу". Всі військові склади з харчами та зброєю були записані, чи пак „завузловані" у відповідних квіпусах.

Коли застановитися над їх системою контролі, мимоволі насувається в уяві страхітливий образ метрополії майбутнього з центральним „пам'ятевим" компютором усіх її горожан.

В „компюторі" Інків були також записані дані кожного підданого, його вік, висота державної допомоги, рід виконуваної праці, кількість та рід провин та винагород; а всі вони: селянин, ремісник чи воїн — працювали для однієї тільки людини, Верховного Інка, що був в одній особі і головою держави та релігійною інкарнацією бога - сонця. І через те це була незвичайно „крихка" Імперія. Впродовж нецілих 100 років (1438-1532) Інки підбили та приєднали до своєї Імперії 50-милевий пояс між тихоокеанським побережжям та Кордільєрами, довжиною 3000 миль. А мимо цього в 1532 р. напівписьменний еспанський конкіскадор Франціско Пізарро в'їхав до Перу з шістдесят двома їздцями та сто шістьома піхотинцями, і впродовж дослівно однієї ночі здобув цілу Імперію Інків.

Таємницею його успіху було те, що він втяв вершок адміністраційної піраміди тієї великої імперії, взявши у полон Верховного Інку. І від цього моменту завалилася ціла велика Імперія з її чудовими містами, святинями та неймовірним багатством.

Степан Чорній

ВІД „ЕМСЬКОГО УКАЗУ" ДО XXV З'ЇЗДУ КПСС

III

Здавалось, що указом 1876 року „поставлено намогильного хреста" не тільки над письменством, над усім українством, як громадським рухом; кінець 70-х років наче б то цілком розбив українські сили, літературна продукція на Україні завмира[illegible] Майже всі українські письменники перестали писати [illegible] якщо й писали, то для власного задоволення, для свої[illegible].

„Старші мої діти, — пише в своїй автобіографії Я. Щоголів, — прохали мене, щоб я писав для них. Я й писав їм до 1878 року". Та цього року помирають діти у Щоголіва і додає він — писати стало ні для кого"[14])

З біографії Б. Грінченка довідуємося, що в той час, коли він учителював, йому доводилося переписувати друкованими буквами складені книжки, щоб хоч у цей спосіб задовольнити потребу школярів у рідному слові.

Історія культури повинна запам'ятати цей народовбивчий, ганебний та брутальний акт російського уряду у відношенні до українського народу наприкінці культурного 19 століття.

Ліберальна відлига 1880 року позначилася і на українській літературі. З „Височайшого" дозволу 8 грудня цього року була внесена М. Костомаровом в Академію наук премія його імені за укладання „малоруського словника", а 12 січня 1881 року київський генерал-губернатор М. І. Чертков подав до міністра внутрішніх справ лист, вихідним пунктом якого було прохання М. Лисенка дозволити поширення в Імперії третього випуску його збірника українських пісень, що був надрукований в Ляйпціґу, а дальший зміст скеровано на захист українців від підозрінь у сепаратизмі і на доказ можливости повного зрівняння українських літературних і музикальних творів у правах відносно цензури з російськими. 13 січня 1881 року тимчасовий харківський генерал-губернатор князь Дондуков-Корсаков з приводу присланих йому двох українських книжок також подав лист про правила української мови, проте частково на користь українського письменства, сценічних вистав, виконання пісень і друкування їх із текстами. Наслідком цих листів була відповідь міністра внутрішніх справ графа М. П. Іґнатьєва імператорові Александрові III і Височайше повеління про перегляд правил 1876 року. Відбулась особлива нарада за участю таємного радника К. П. Побєдоносцева, статс-секретарів Островського і Сольського та виконуючого обов'язки начальника Головного управління в справах друку гофмайстра князя Вяземського. На цій нараді ухвалено правила 1876 року зберегти, але доповнити їх такими пунктами:

1. дозволити друкування малоруських (українських, С. Ч.) словників з умовою збереження правопису або загальноросійського, або вживаного не пізніше XVIII ст.
2. Дозвіл сценічного показу малоруських (українських, С. Ч.) п'єс і публічного виконання малоруських (українських) пісень та куплетів, дозволених цензурою, поставити в залежність від розсуду вищих місцевих властей в кожному окремому випадку, а дозвіл друкування малоруських (українських текстів при нотах, тільки з дотриманням загальноросійського правопису, надати Головному Управлінню у справах друку;
3. Заборонити влаштування спеціяльно малоруського (українського) театру і формування труп для виконання виключно малоруських (українських) п'єс.[15])

Ці постанови були „височайше" затверджені 8 жовтня 1881 року, але не опубліковані, а тільки повідомлені відповідним органам „конфіденційно".[16])

Російський уряд своїм дикунством у питаннях національної політики дійшов до такого абсурду, що робив ласку, дозволяючи українські концерти лиш у таких випадках, коли текст українських пісень був перекладений на французьку мову.[17])

Як уже було підкреслено, всі ці „укази" російські можновладці видавали таємно, для внутрішнього вжитку, для виконавців російської окупаційної влади на Україні. Тому кожний новий цар відновлював їх, модифікував згідно з новими обставинами і вимогами часу. І навіть тоді, коли вибухла революція 1905-1906 р., на деякий час дію цих указів припинено але не скасовано.

Напередодні й під час Першої світової війни російський уряд саме широко застосував ці антиукраїнські акти. Немає сумніву, що автори й виконавці цих актів робили це цілком свідомо і здавали собі справу, яким страшним злочином супроти українського народу були ці вандальські, насильницькі „циркулярі й укази".

Треба підкреслити, що большевики після своєї перемоги в Росії теж не скасували цих антиукраїнських актів, хоч за царату у своїй революційній тактиці й пропаґанді осуджували й вимагали їх скасування. Згадаймо хоча б виступ делеґата большевиків Петровського в Державній Думі 1913 року. До речі, текст для Петровського написав сам В. Ленін.[18])

(Продовження буде)

[14]) Єфремов С., стор. 188.
[15]) Тимошенко П. Д., стор. 311.
[16]) Лист М. Лисенка, записки Черткова, Дондукова-Корсакова, протоколи комісії, яка розробляла проєкт указу 1881 року про зміни в обмеженнях українського друкованого слова, і сам указ передруковано в ж. „Україна" за червень 1907 р. Матеріяли заборон 1876 р. опубліковано в тому ж журналі за травень 1907 року.
[17]) Корифеї української сцени, Київ, 1901, стор 13.
[18]) Гринько Віктор, „До сторіччя російського „закону" про заборону української мови", Вільне Слово, Рік XIII, ч. 12, 20, березня 1976, стор 3.

КОМІТЕТ ОБОРОНИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І ТРАДИЦІЙ в АСТОРІЇ, Н. Й.

ПИСАНКА
на Патріярший Фонд 1976 р.

В місяці квітні і травні 1976 року, члени і прихильники Комітету Оборони Української Мови і Традицій в Асторії, Н. Й. з власної і добровільної ініціятиви зложили пожертви на „ПИСАНКУ" на фонд Блаженнішого Патріярха Кир Йосифа І, на терені Асторії, Н. Й.:

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ:

по дол. 100.00 — Воднарчук С. К., Гробельський С. і Н., Родина Драбик М., Забужний С., Лехіцький М. і К., Маркуш П. Й., Шпинда П. і А.;
по дол. 60.00 — Коваль В.;
по дол. 50.00 — Боднар Е. Т, Вітюк І. і А., Гаврилюк В. і О., Демків М. і І., Дзядів І. і М., Ковалівський С. і А., Костів С., Кострнба Т. і А., Куштала В. і С., Мулик А., Оленський А.;
по дол. 30.00 — Гальма О. і В., Мельниченко І. і Е;
по дол. 25.00 — Гумовський І. і М., Мотовілчак М., Пасічний В., Підгаєцький І., Подольський С. і М., д-р Соколишин О. і С., Цвях А., Чолій М., Чорний П.;
по дол. 20.00 — Андрушко В., Бочневич А., Василенюк Ю. і Ю., Гречило Е. і С., Кунцьо М., Якимів В.;
по дол. 15.00 — Доляк В., Луцик І.;
по дол. 10.00 — Вовчук І., Волчук Д., Гайова К., Галатин П. і С., Гуда С., Ґерлях Й. і М., Дмитерко М., Дусанівський Я., Дяк А., Коваль О. і С., Малькут П., Матвіїв Т., Наум В. і С., д-р Нестерчук В. і М., Олійник В., Олійник С. і Н., Парахонюк Я. і І., Пахульський В., інж. Пежанський М. і Л., Рудик М. і С., Симчич М., Скрут Е., Якимів В.;
по дол. 6.00 — Мінко І.;
по дол. 5.00 — Вілан М., Муринець І., Патріяк П., Піх В. і А., Семків А.
Разом зібрано ------------------------ дол. 2,006.00

Найщиріша подяка всім ВШ. Жертводавцям за їхню спонтанну щедрість та признання за гідну поставу й зрозуміння потреб Проводу нашої рідної Помісної Української Католицької Церкви.

Повну суму збірки: 2,006.00 долярів та оригінальні збіркові листи Жертводавців вислано на адресу Патріярха Кир Йосифа І до Ватикану в дні 4-го червня 1976 року.

За п'ять літ праці нашого Комітету переслано на руки Їх Блаженства, (включаючи цю збірку) понад 10,000.00 долярів.

За Управу Комітету Оборони Української Мови і Традицій в Асторії, Н. Й. —
Михайло Лехіцький, скарбник

Подяка

Екзекутиви Українського Конґресового Комітету Америки і Союзу Українок Америки, як власники новозідкритого Дому при 203 Друга Евеню в Ню Йорку, уважають своїм милим обов'язком подякувати всім учасникам церемонії. Посвячення Дому, що відбулося в суботу, 22-го травня цього року, в першу чергу представникам Українських Центральних Установ і Організацій, Духовникам: о. шамб. М. Харині, о. Протоігуменові П. Пащакові, ЧСВВ, о. Д-рові В. Ґавлічеві, ЧСВВ, оо. Протоієреям В. Базилевському і І. Ткачукові.

Далі дякуємо Окружній Раді СУА в Ню Йорку, яку очолює Пані Марія Томоруґ за влаштування знаменитого і обильного прийняття для гостей та 104 Відділові СУА, що його очолює Пані Оксана Вайко і Панам Т. Шевчукові і інж. Т. Гірнякові за удекорування Дому внутрі і зовні.

Урочисте відкриття і посвячення нашого спільного Дому вимагало багато труду і пожертв, і коли воно так гарно завершилося, то тільки завдяки збірному зусиллю громадянок і громадян, яким на цьому місці складаємо сердечну подяку.

ЕКЗЕКУТИВИ:
УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Український Золотий Хрест

влаштовує в місяцях ЛИПНІ і СЕРПНІ

на Оселі ім. О. Ольжича

в ЛЕГАЙТОНІ, Па.

ЛІТНІ ТАБОРИ УЗХ
для дітей і молоді у віці від 6 до 15 років

Молодь матиме змогу провести свої літні вакації у своєму рідному середовищі під доглядом досвідчених виховників, серед здорової і прекрасної підгірської околиці Поконо. Нові спортові площі — теніс, відбиванка і т. п. В часі таборів кожної неділі Богослуження в каплиці оселі.

Відкриття Літніх Таборів УЗХ в НЕДІЛЮ, 27-го ЧЕРВНЯ 1976 р.

Адреса табору:
UKRAINIAN GOLD CROSS CHILDREN'S CAMP
R.D. 2, Lehighton, Pa. 18235. Тел.: (215) 377-4621

Інформації і зголошення:
UKRAINIAN GOLD CROSS
5129 N. 16th St., Philadelphia, Pa. 19141
Тел.: (215) DA 9-9123

•

Оселя ім. О. Ольжича має до винайму гарні кімнати з окремими лазничками. Здорове і смачне прохарчування. Кожної суботи ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ при звуках добірної оркестри.

КУПІТЬ, БУДЬ ЛАСКА
тільки що видану обмеженим тиражем
ПЛАТІВКУ „МОЛОДОЇ ДУМКИ"
п. н.

„СПІВАЙТЕ РАЗОМ З НАМИ"

— цим допоможете розбудувати мережу дитячих хорів по наших громадах.

Ціна платівки — $6.00, а з пересилкою $6.50.
Замовлення разом із оплатою, слати на адреси
Mrs. Ala Grogul
37-22 Hale Place, Fair Lawn, N.J. 07410
або Mr. Wolodymyr Slyz
30-11 69th Street, Woodside, N.Y. 11377

•

ТРАДИЦІЙНИЙ ЗЕЛЕНОСВЯТОЧНИЙ

КОНЦЕРТ „МОЛОДОЇ ДУМКИ"

— відбудеться —
на ОСЕЛІ УРСОЮЗУ „ВЕРХОВИНА"
в ҐЛЕН СПЕЙ, Н. Й.

в неділю, 13 червня 1976 року
о год. 3-ій по пол.

Автобуси в цей день від'їдуть з-під УНДому в Ню Йорку о год. 7-ій ранку.

ПОКАЗ МАЛЮВАННЯ ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА

Нюарк, Н. Дж. — Заходами 86-го Відділу СУА тут в п'ятницю, 11-го червня ц. р. о год. 7:30 вечором в залі під церквою св. Івана Хрестителя при Сенфорд евеню відбудеться показ малювання відомого нашого мистця Любослава Гуцалюка, получений з виставкою картин.

Ординація
Д-ра ОСТАПА БАРАНА

219 Схід 12-та вул., Ню Йорк, Н. Й.

буде закрита на час вакацій

від дня 14-го ЧЕРВНЯ до 26-го ЛИПНЯ 1976 р., включно.

•

У ВСІ ПОНЕДІЛКИ В МІСЯЦІ СЕРПНІ БУДЕ ЗАКРИТО АЖ ПО „ДЕНЬ ПРАЦІ", ВКЛЮЧНО.

Увага! НЮ БРАНСВІК і ОКОЛИЦЯ! Увага!

Д-р РОМАН ХРУЦЬКИЙ

FAMILY MEDICINE AND ACUPUNCTURE MEDICINE
ПОВІДОМЛЯЄ

про відкриття канцелярії

при 100 Menlo Park (Shopping Center)
EDISON, N.J. 08817, Room 207
Приймає тільки за домовленням.
Тел.: (201) 548-6565

Видавництво „Свобода", себто бюра Редакції і Адміністрації перенеслися вже в середу, 26 травня ц. р. до нових приміщень і знаходяться тепер при 30 Montgomery St. Jersey City, N. J. 07303 на 2-му поверсі. Телефони „Свободи" незмінені, а саме: (201) 434-0237, 434-0807 і безпосередньо з Ню Йорку (212) 227-4125. Від сьогодні всі поштові пересилки просимо скеровувати на нову адресу видавництва.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є будучність, в нашій громаді Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу і вільному світі нового свідомого члена!

Подяка

Висловлюю щиру подяку
КОМІТЕТОВІ при УКРАЇНСЬКОМУ МУЗИЧНОМУ ІНСТИТУТІ,
що збіркою в сумі 1.000 дол.
допоміг при будові пам'ятника на могилі

бл. п. Д-ра Зіновія Лиська

Зокрема сердечно дякую
мистцеві СВЯТОСЛАВОВІ ГОРДИНСЬКОМУ
за мистецьке оформлення пам'ятника, посвячення якого відбудеться 19-го червня 1976 р.

Д. ЛИСЬКО

Ділимося сумною вісткою, що 7-го червня 1976 року по довгій і тяжкій недузі, відійшов у Вічність в Аделяйді, Австралія, наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.
ГРИГОРІЙ БАБЯК

нар. в с. Плавуча Мала коло Бережан, 14-го березня 1904 року.
ПОХОРОН відбувся 10-го червня 1976 р. в Аделяйді.

Горем прибиті:
дружина — КАТЕРИНА
доньки: НАТАЛКА КУЛИНИЧ з мужем ЯРОСЛАВОМ в Америці
ЯРОСЛАВА ВРАЖУК з мужем ПЕТРОМ в Австралії
внуки — ЗЕНКО, ЛЮБКО, ЛЕСЯ і РОМЧИК
брати — ПАВЛО і ПЕТРО з родинами в Україні
сестра — ГАЛИНА РАДЬ з Родиною
Ближча і дальша Родина в Україні, Америці і Австралії

КУРАТОРІЯ СТИПЕНДІЙНОГО ФОНДУ ім. Д-ра МИХАЙЛА СОСНОВСЬКОГО при УВУ

повідомляє, що
в суботу, 12 червня 1976 р., о 2-ій год. по пол.
відбудеться

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА

НА МОГИЛІ
бл. п.
Д-РА МИХАЙЛА СОСНОВСЬКОГО

на українському православному цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Запрошуємо Громадянство до ласкавої участи.

Повідомляємо Родину і Приятелів, що
Посвячення Пам'ятників
НА МОГИЛІ БЛ. П.
Д-ра ЗІНОВІЯ ЛИСЬКА
Мґр КОНСТАНТИНА ЛИСКА
і
Мґр СЕМЕНА ЛІСІВЦЯ

відбудеться
в суботу, 19 червня 1976 р., о год. 1-ій по пол.
на УКРАЇНСЬКОМУ ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ
в С. БАВНД БРУКУ, Н. Дж.

Дружини: Д. ЛИСЬКО
О. ЛИСКО
Я. ЛІСОВЕЦЬ

ЛІТНЯ ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА
в Гарвардському університеті

Дякуючи жертвенності Меценатів ФКУ, ще є до диспозиції десять стипендій для студентів, які бажають вписатись на літні курси (кредитовані) українознавства в Гарварді.

Зголошення і прохання про стипендію треба вислати якнайскоріше на адресу:

SUMMER SHOOL
HARVARD UKRAINIAN RESEARCH INSTITUTE
1581 Massachusetts Avenue — Cambridge, Mass. 02138

ВИСТАВКА МАЛЯРСЬКИХ ПРАЦЬ
ІРИНИ ПЕТРЕНКО-ФЕДИШИН

Український Інститут Америки

Схід 79-та вул. і 5-та Авеню в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

Відкриття у неділю 13 червня від 2-6 по пол.

Виставка триватиме до 6-го ЛИПНЯ 1976 року.

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ВЕЛИКОГО НЮ ЙОРКУ — МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ВІДДІЛ УККА

ОРГАНІЗУЄ

в суботу, 26-го червня 1976 року

ПОЇЗДКУ АВТОБУСАМИ

НА

Український Всенародний Здвиг у Вашінґтоні

Охочих проситься зголошуватись на нижче подані адреси:
НЮ ЙОРК: „АРКА" — GR 3-3550; ЕКО — AL 4-0888; „САМОПОМІЧ" — SP 7-1336.
АСТОРІЯ: ДІМ СУМА, 34-14 31-ша Авеню, тел. 278-3261.
БРУКЛИН: Б. КАРАСЬ, 578 Leonard Street, тел. EV 3-2621 або ЦЕРКВА СВ. ДУХА — ST 2-8592.
ОЗОН ПАРК: В. БОСАК, 90-17 149th Ave., Ozone Park, N.Y. 11417. Тел. 845-0678.

- Кошти поїздки в обидві сторони 12.00 дол.
- Зголошення на автобуси приймається тільки до 22-го червня ц. р.
- Всі автобуси виїжджатимуть о год. 6-ій рано.
- Якщо зголоситься відповідна кількість осіб, що бажали б залишитись на концерті, тоді Комітет замовить окремі автобуси.

В Ню Йорку, Н. Й.
в готелі „Рузвелт"

при Медісон Авеню

19 і 20-го червня 1976 року

— відбудеться —

ПЕРША ПЛЕНАРНА СЕСІЯ КОНҐРЕСУ УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ДУМКИ

(З'ЇЗД УКРАЇНСЬКОЇ ДЕМОКРАТІЇ)

з участю діячів трьох партій — УНДО, УРДП і ОУНз, активістів середнього і молодого поколінь та позапартійного громадянства.

- Доповідатимуть між ін. АТАНАС ФІҐОЛЬ, ВАСИЛЬ ҐРИШКО, РОМАН ІЛЬНИЦЬКИЙ, РОМАН КУПЧИНСЬКИЙ, ВІКТОР КОШАРНИЙ (Торонто).
- Головні теми: РЕОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОЛІТИЧНОГО ЖИТТЯ І ОЦІНКА СИТУАЦІЇ НА УКРАЇНІ.

Вечеря-бенкет

в СУБОТУ, 19-го ЧЕРВНЯ, год. 6-та вечора.

Запрошення, можна одержати і голоситись на бенкет найдалі до 18-го червня 1976 р.: п. інж. ІРИНА ШОХ, 136-19 Cherry Ave., Flushing, N.Y. Tel.: IN 1-1979

КОМІСІЯ ЛІТЕРАТУРНО-ДОПОМОГОВОГО ФОНДУ ОУП „СЛОВО" ім. МИКОЛИ ПОНЕДІЛКА

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла від нас у Вічність дня 27-го квітня 1976 р.
наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ і СЕСТРА

бл. п.
МАРІЯ ПАСТУШЕНКО

Сповнені невимовним смутком і болем, хочемо цією дорогою висловити сердечне спасибі всім нашим Рідним, Приятелям і Знайомим Покійної.

Особливу подяку складаємо нашому пароховi о. монсеньйорові Баландюкові за уділення Найсвятішої Тайни Єлеопомазання Покійної, за всі похоронні відправи та прощальну промову у церкві.

Окремо щира подяка д-рові М. Яцухові за безкорисну опіку над Хворою до останніх хвилин її життя.

Щира подяка дириґентові п. інж. Пришлякові та всім тим хористам хору „Діброва", що своїм гарним співом звеличали сумні обряди.

Дякуємо п. В. Козакові за переведення збірки на Фонд Українських Воєнних Інвалідів та на інші добродійні цілі (разом зложили 259.00 дол.). Також дякуємо п. Дидунові за підготовку тризни і всім Приятелям за поміч у приготуванню тризни.

Дякуємо всім, що взяли участь у похоронах та за їхні молитви в наміренні Покійної. Сердечне спасибі всім за зложення вінків і квітів і тим що замість квітів на свіжу могилу Покійної, зложили щедрі датки на Служби Божі.

Нехай всіх Вас, що хотіли облегшити наше горе — Господь Милосердний нагородить своїми щедрими ласками.

ОЛЬГА ВЕРЕСЮК — донька
МИРОСЛАВ — син
внуки:
НІНА ВЕРЕСЮК
АДРІЯНА ПАСТУШЕНКО-ҐЕНТ з чоловіком
БОРИС ПАСТУШЕНКО
А. КОТИК — сестра в Україні

АРХИЄРЕЙСЬКИЙ ПАРАСТАС

відбудеться

в НЕДІЛЮ ЗІСЛАННЯ СВЯТОГО ДУХА (Зелені Свята)

13-го червня 1976 року, о годині 3:30 по пол.

на Українському Католицькому Цвинтарі

Св. Духа в Гамптонбурзі (біля Ґошен), Н.Й.

За всіх Померлих молитиметься

Преосвященний Кир ЙОСИФ

Владика Стемфордський

В АСИСТІ ДОВКОЛИШНІХ СВЯЩЕНИКІВ

Після Парастасу — ПАНАХИДИ на поодиноких могилах.

о. монс. ВАСИЛЬ ФЕДАШ, директор цвинтаря

ДОЇЗД: з Нюйоркського Трувею виїхати на виїзді 16 на дорогу ч. 17 — Захід. Продовжувати на захід до виїзду ч. 130 на дорогу 208 — Північ. Їхати 208-ою до „Фармер Вравнс Корнер". Звідси повернути наліво на „Сара Велс Трейл" і їхати приблизно 2 милі до Цвинтаря Св. Духа, який буде ліворуч при дорозі.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА

повідомляє Членів і Прихильників вільної української науки,

що в суботу, 12-го червня 1976 року

відбудеться

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКІВ

на МОГИЛАХ ЧЛЕНІВ НТШ —

на українському цвинтарі в Бавнд Бруку

а саме:

в год. 1-ій — на могилах
бл. п. Марії і д-ра Костя Паньківських

в год. 1:30 — на могилі
бл. п. проф. д-ра Василя Стецюка

в год. 2:00 — на могилі
бл. п. д-ра Михайла Сосновського

в год. 2:30 — на могилі
бл. п. проф. д-ра Костя Кисілевського

Просить про численну участь —
УПРАВА НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА

ПІДСУМКИ ВРОЖАЮ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ці було зібрано в СССР 8 мільйонів тонн зерна кукурудзи, а в цілому світі 321 млн. тонн. Найбільшим продуцентом кукурудзи є ЗСА.

ПРОСА в СССР зібрано в 1975 році 3 млн. тонн, а у цілому світі 40 мільйонів тонн. Найголовнішими продуцентами проса є Африка і Азія.

РИЖ в СССР культивують на Далекому Сході, в „республіках" Серед. Азії, на Кавказі і на півдні України. В 1975 році було зібрано 2 мільйони тонн, а у цілому світі 343 млн. тонн. Найбільшим продуцентом є азійські країни.

ГРЕЧКА. Даних за 1975 р. не подано. По аналогії з попередніми роками, можна припустити, що в 1975 році було зібрано в СССР 0.7 мільйона тонн (700 тисяч тонн), що складало більше половини світової продукції гречки.

СОРГО в СССР майже не культивують. В 1975 році зібрано 0.1 мільйона тонн (100 тисяч тонн), а в цілому світі 53 мільйони тонн. Найбільше культивують в Африці, Азії і південних стейтах ЗСА.

Всього зернових культур в цілому світі було зібрано в 1975 році 1357 мільйонів тонн.

По своєму значенні в світовому маштабі зернові культури розташовуються в іншій послідовності, ніж в СССР, а саме: пшениця, риж, кукурудза, ячмінь, сорго, просо, овес, жито, гречка.

ЗЕРНОВІ БОБОВІ

До цієї групи належать такі культури: горох, квасоля, нут, сочевиця і боби. За своєю продукцією зернобобові значно поступаються перед зерновими культурами. В 1975 році було зібрано в цілому світі 47 мільйонів тонн. В СССР найбільше значення має горох, якого в 1975 році було зібрано 4.3 мільйони тонн (а в цілому світі 11.4 мільйона тонн). Квасолю сіють в СССР менше. В 1975 році було зібрано лише 60 тисяч тонн, а у всьому світі 12.6 мільйона тонн (12,671 тисяч тонн). Про збір нута, сочевиці і бобів відомостей не подано.

ОЛІЙНІ КУЛЬТУРИ

Головними олійними культурами в СССР є соняшник і бавовна, а другорядними — льон і соя. В 1975 році було зібрано у всьому світі 10,869 тисяч тонн сім'янок соняшника, з них 5 мільйонів тонн у СССР. Приблизно половина цієї кількости збирається в Україні. Значним продуцентом насіння соняшника є Аргентина. Бавовник використовується для видобування прядива і олії з насіння. В 1975 році було зібрано у всьому світі 23.7 мільйона тонн насіння бавовни, з яких на пайку СССР приходилося 4.8 мільйона тонн. Іншими великими продуцентами є ЗСА, Китай і Індія. Волокна бавовни було зібрано в 1975 р. 12 мільйонів тонн, у тому числі в СССР 2.5 мільйона тонн. Льон - кудряш має менше значення у порівнянні з попередніми двома культурами. В 1975 році було зібрано в усьому світі 2,689 тисяч тонн насіння, з них в СССР 550 тисяч тонн. В СССР культура льону - кудряша розташована в Західньому Сибіру, Узбекістані, на півдні України, на півдні Поволжя і на Північному Кавказі. Великими продуцентами насіння льону є Індія, ЗСА, Канада і Аргентина.

Соя є головною олійною культурою в цілому світі, але значення її в СССР дуже невелике. В 1975 році було зібрано у всьому світі 64,638 тисяч тонн насіння. Головними продуцентами є ЗСА, Китай і Бразилія. В СССР було зібрано лише 400 тис. тонн. Головні площі сої в СССР розташовані на так званому Далекому Сході (94 відс.). Приблизно 5 відсотків площі розташовані в Україні і Молдавії.

КАРТОПЛЯ

В 1975 р. було зібрано у всьому світі 301.6 мільйона тонн картоплі, з них в СССР 88.5 мільйона тонн. Найбільшим продуцентом картоплі є європейські країни, Китай і ЗСА. В країнах Південної Півкулі замість картоплі вирощують батат і ямс.

ЦУКОР

Головними цукродайними рослинами є цукрова тростина і цукровий буряк. В 1975 році було вироблено 81.476 тисяч тонн цукру. В СССР — 8.217 тисяч тонн цукру. Найбільшими продуцентами є ЗСА, Куба, Індія, Китай, Філіппіни, Франція, Німеччина й інші европейські країни.

Джерела:

„Monthly Bulletin of Agricultural Economics and Statistics". 1975. Vol 24 № 10, 1976. Vol. 25 № 1 і № 2.

Газета „Сельская Жизнь" з 1 Февраля 1976.

ЧОРНОСОТЕННО...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ші твердження та пророкування щодо „нарєчія" стоять у явному протиріччі з настановою товариша Леніна?

Вслухуючись, Іванов почав перекладати на столі свої папери, а його обличчя та шия вкрилися рясним потом, якого він ретельно витирав хусточкою і...

— Так, ви праві! Некотороє протірєчіє тут імєєтся... Аднако, в окончательном ітогє, сагласно с планом тов. Леніна, достігнута будєт асіміляція всєх народов на основе іх дружби. Діскусію будєм считать ісчерпаной, продолжаєм лекцію". (Детальніше про цей інцидент див. том І-ій повісти „Ворог Народу" О. Звичайного та підписаного, стор. 111-116). Але шум серед студентства стихійно заглушував слова Іванова; він явно говорив до стін, і лише дзвінок, що враз озвався, врятував його з незручної ситуації.

На моє здивування, студентство юрбою обступило мене, гучно гратулюючи за виступ. Як видно, в глибинах душ цього молодняка стелилася ще чиста рілля, яку можна було б засівати українською пшеницею, але було запляновано засівати її босковською блекотою, і це могли робити перефарбовані на - червоно вчорашні чорносотенські єдино - неділимці, якщо не давати їм належної відсічі. А Іванов належав тепер до большевицької верхівки в Києві; отже, сіяна ним отрута була отрутою і цієї верхівки.

Мій виступ не пройшов для Іванова безслідно. Уже протягом наступної лекції він не вживав образливого вислову „так називаємая" стосовно України, та назв „юг Росії", „Малоросія", „малоросійскій" та не згадував про „нарєчія". Авторитет його значно упав серед студентства.

Однак, дивлячись тепер із перспективи прожитих уже років, мушу визнати, що не всі пророкування Іванова прогули порожнім звуком. Так, наприклад, передбачувана ним ліквідація „нарєчія" та заміна їх „общепонятним русскім язиком" здійснюється на наших же очах у червоно - московській імперії, тільки ж відбувається те здійснення не „на основє дружби", як пророкував Іванов, а шляхом примусової русифікації, яку провадить КПСС на чолі з Брежнєвим, і проти якої борються тепер у СССР кращі сини та дочки українського та інших поневолених червоною Москвою народів, масово запроторювані за це до в'язниць, спец - таборів та психіятричних установ СССР.

І за такі ось чорносотенні єдино - неділимські ідеї, хоча б і в інтерпретації червоного пророка Іванова, прикриті комуністично - інтернаціоналістичним плащиком, за ганебну чашу для своєї батьківщини України „так називаємая" боролися в одних рядах з Москвою, зрадивши свій народ, комуністи українського походження: Юрко Коцюбинський (син письменника М. Коцюбинського) і Ко. Хіба ж не ганьба за це?!

НА МУЗИЧНІ ТЕМИ

Євшан зілля „Молодої Думки"

Приходить час, коли належить спом'янути тих, які віддали весну свого життя в бою за Батьківщину, наших славних, деколи невідомих, але заслужених воїнів. І ввійшло вже в традицію від років, що на чарівній оселі Українського Народного Союзу в Кетскильських горах в Глен Спей на „Верховині" на Зелені Свята з'їжджається поважне число українців та людей інакшонаціонального походження, щоби віддати шану полеглим героям невмирущого українського народу. Однією із найцікавіших атракцій цього свята вже від декількох років є виступ наших дітей, які в рядах співочого Т-ва „Думка" в Ню Йорку творять окремий хор „Молода Думка".

Думкарська родина довгі роки працює над гуртуванням молодого набору співаків і тим прикрашує „дорослу" „Думку", збагачуючи безперервно, почерез 25 років українське музичне мистецтво. Провідною ідеєю хору є: „Наша пісня — не вмре, не загине!"

„Молода Думка", маючи вже майже два роки нового працьовитого диригента, Семена Комірного, наполегливо працює, що нагадує її початкові, 1950-ті роки існування.

Приїжджаючи вдруге до Глен Спей під новим проводом на Зелені Свята, завдяки стараннням адміністративного керівника Богдана Бідяка, „Молода Думка" привозить із собою євшан зілля в поклоні перед символічною могилою українського Вояка-Мученика, що зі своїм трагічним знаменем „стрілецького хреста" пнеться у небеса понад широкопросторе поле оселі „Верховина". Особистої поваги цілості додає дерев'яна церква ім. першого українського християнського лицаря-князя св. Володимира Великого.

Опеї запашний євшан зілля дарує нам хор „Молода Думка". Бо ж належать там діти від 7-14 рр. життя, чудово зодягнені у стилізовану вишивану ношу. Чар цього євшана і в звучанні чистих і ясних дитячих голосів, він відчувається в пречудовій українській пісні; в мелодіях народних, популярних та концертових. Репертуар, що так захоплював виповнені залі слухачами під час самостійних концертів хору недавно в Ню Йорку та ін. метрополітальних містах. Це твори, які саме хор записав на недавно награній платівці п. н. „Заспіваймо разом з нами" — видання „Думка" — Ню Йорк.

Молоденькі співаки — це обдаровані, здисципліновані, добре зорганізовані та культурно проваджені діти, батьки яких не жаліли труду привезти їхні скарби на цей клаптик, мов від рідної землі, на „Верховину", демонструючи тим свою громадську зрілість та ідейність, кличем якої є: „Лицем до молоді — на ділі, не лише на словах".

У неділю 13-го червня ц. р. на „Верховині" в Глен Спей відбудуться традиційні зелено-святочні відправи. Там хор „Молода Думка" принесе свій євшан зілля, щоб вшанувати пам'ять синів і дочок України, які хоробро пожертвували свою молодість за „волю і долю України".

Д-р Андрій В. Шуль

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

СВЯТО 200- І 100-РІЧЧЯ В ПЕРТ АМБОЮ

Перт Амбой, Н. Дж. — Українська Громада цього міста спільними силами усіх організацій відзначить в неділю, 13-го червня ц. р. річниці 200-річчя ЗСА і 100-річчя українського поселення. Свято відбудеться в авдиторії української католицької школи при Мередіт вулиці о год. 3-ій по полудні. У програмі виступатимуть: хор „Боян" під диригентурою Р. Левицького, бандуристи з Нюарку, діти української католицької школи. Буде влаштовано також виставку народного мистецтва, продаж печива та показ писання писанок. Комітет очолює В. Гладиш.

Український Літературно Мистецький Клюб Нью Йорк 149-2

Ню Йорк. — З Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що в приміщенні цього Клюбу, у п'ятницю 11-го червня ц. р. о год. 8-ій вечора, ЛМКлюб і 64-ий Відділ СУА, влаштовують Прощальний вечір сезону 1975-1976 і дотепершньої домівки ЛМКлюбу. В програмі вечора: висвітлювання прозірок з поїздки по Англії, Франції, Швайцарії та Італії з поясненнями Христини Навроцької.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 13-го ЧЕРВНЯ 1976 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори В-ва св. І. Хрестителя 76 Відд., о год. 1-ій по пол. в Укр. Кат. Школі, Санфорд і Айві вул. Проситься чл. прибути і вирівняти залеглі вкладки. — В. Боярський, предс., Ю. Демчук, секр., Т. Клебан, кас.

ТАРЗАН, Ч. 7490. Крона вбиває мавпу

Потреба якнайшвидше вирятувати жінку змушує Тарзана подорожувати крізь джунглі по верхах дерев... Джейн не кричала б, якщо б на неї не нападав якийсь страшний звір...

Рятуй!!! Кричи далі, пані Клейтон... Тебе тільки чують дурні мавпи!...

...А я ось так розправляюсь з ними!... Ха! ха! Грим!... Грим!...